

Tilstedeværelsen af beskyttede dyrearter vil nu betyde miljøvurdering af flere projekter

Line Marie Pedersen
Partner

Christopher Birk-Petersen
Attorney

Miljøstyrelsen har i overensstemmelse med nyere praksis fra EU-domstolen, ændret sin praksis for hvornår der skal foretages miljøvurdering af projekter og anlæg omfattet af bilag 2 i miljøvurderingsloven. Den nye praksis er allerede trådt i kraft pr. 1. juli 2023.

Som bygherre er det ikke usandsynligt, at man i forbindelse med projektets spæde opstart støder på dyrearter (f.eks. i forbindelse med miljøscreeningen), der er beskyttet på EU- og nationalt niveau efter Habitatdirektivet og implementeret i artsfredningsbekendtgørelsen. Disse arter er ofte blot beskrevet som bilag IV-arter, da de fremgår af Habitatdirektivets bilag IV, hvor de danske arter heri er indeholdt i artfredningsbekendtgørelsens bilag 1.

For disse fredede vildtlevende arter gælder der forbud mod forsætlig indfangning eller drab samt opbevaring, transport mv. Hertil gælder en snæver dispensationsadgang.

Er projektet opført i bilag 2 i miljøvurderingsloven, f.eks. mindre energianlæg, skal miljømyndigheden, på baggrund af bygherres miljøscreening, vurdere, om hvorvidt det kan antages, at projektet ikke kan få væsentlig indvirkning på miljøet og træffe afgørelse herom.

Kan det på baggrund af screeningen ikke afvises, at projektet kan få en væsentlig indvirkning på miljøet, træffer miljømyndigheden afgørelse om at projektet skal undergå en egentlig miljøkonsekvensvurdering.

Hvornår der er tale om en væsentlig indvirkning er et konkret skøn, der kan variere efter det givne miljømæssige område, fx skov, kyst, dyrearter mv.

I relation til de fredede arter i artfredningsbekendtgørelsen tilsiger den nye EU-domstolspraksis, at der nu skal mindre til før et bilag 2-projekt, ikke kan afvises at påvirke/forstyrre disse arter væsentligt.

Det er derfor det (nye) udgangspunkt i Miljøstyrelsens praksis, at behovet for dispensationsansøgning, f.eks. i forbindelse med flytning af en fredet dyreart, efter artfredningsbekendtgørelsen alene kan udgøre en væsentlig påvirkning af miljøet, og derfor udløse krav om miljøkonsekvensvurdering.